

נויפלד יודאיקה ותשמישי קדושה

נכתב בתיקוני הוזהר: "גודל מעלת אמרית העקידה: שמבטל מיתה מבני אדם ומגן מכל חולאים ומכפר עוון".

רבי אברהם אבלי הלוי גומבינר (המגן אברהם) מביא בשם רבי בחיי בן יוסף אבן פקודה (רבינו בחיי) כי "אין די באמירה, אלא להבין הפרשה וכיר נפלאות ה'". ועל כן, לא די בקריאת הפרשה בלבד אלא יש לכוון לכך כי ה' עשה חסד עם אברהם כשקיבל את מנחת האייל כאילו היה יצחק.

בעת קריאת הפרשה, מתעוררים רחמי של הקדוש ברוך הוא על עם ישראל.

לפני קריאת הפרשה (לא בשבת וביום טוב) יש לומר יהי רצון:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדך, את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה, ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח, בכתוב בתורתך:

ויהי, אחר הדברים האלה, והאלהים, נסה את-אברהם; ויאמר אליו, אברהם ויאמר הנני.

ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת, את-יצחק, ולך-לך, אל-ארץ המדינה; והעלהו שם, לעלה, על אחד ההרים, אשר אמר אליך.

וישבם אברהם בבקר, ויחבש את-חמרו, ויקח את-שני נערו אתו, ואת יצחק בנו; ויבקע, עצי עלה, ויקם וילך, אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים.

ביום השלישי, וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום--מרחק. ויאמר אברהם אל-נערו, שבו-לכם פה עם-החמור, ואני והנער, נלכה עד-פה; ונשתחוה, ונשובה אליכם.

ויקח אברהם את-עצי העלה, וישם על-יצחק בנו, ויקח בידו, את-האש ואת-המאכלת; וילכו שניהם, יחדו.

ויאמר יצחק אל-אברהם אביו, ויאמר אבי, ויאמר, הנני בני; ויאמר, הנה האש והעצים, ואיה השה, לעלה.

ויאמר, אברהם, אלהים יראה-לו השה לעלה, בני; וילכו שניהם, יחדו. ויבאו, אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים, ויבן שם אברהם את-המזבח, ויערך את-העצים; ויעקד, את-יצחק בנו, וישם אתו על-המזבח, ממעל לעצים.

וישלח אברהם את-ידו, ויקח את-המאכלת, לשחט, את-בנו. ויקרא אליו מלאך יהוה, מן-השמים, ויאמר, אברהם אברהם; ויאמר, הנני. ויאמר, אל-תשלח ידך אל-הנער, ואל-תעש לו, מאומה: כי עתה ידעתני, כי-ירא אלהים אתה, ולא חשבת את-בנך את-יחידך, ממני.

נויפלד יודאיקה ותשמישי קדושה

וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו, וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל, אַחֵר, נֹאֲחֵז בְּסֶבֶךְ בְּקִרְנָיו; וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ.
וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, יְהוָה יִרְאֶה, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם, בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה.
וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה, אֵל-אַבְרָהָם, שְׁנִית, מִן-הַשָּׁמַיִם.
וַיֹּאמֶר, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה: בִּי, יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, וְלֹא חָשַׁבְתָּ, אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יְחִידֶךָ.
כִּי-בָרַךְ אַבְרָהָם, וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת-זַרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וַכְּחֹל, אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת הַיָּם; וַיִּרְשׁ זַרְעוֹ, אֶת שְׁעַר אֵיבָיו.
וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעוֹ, כָּל גּוֹי הָאָרֶץ, עִקְב, אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי.
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו, וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שָׁבַע; וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם, בְּבְאֵר שָׁבַע.

לאחר אמירת הפרשה (לא בשבת ויום טוב) יוסיף תפילה זו:

רבונו של עולם, כמו שבבש אברהם אבינו את רחמיו מעל בן יחידו לעשות רצונך בלבב שלם, בן יבבשו רחמין את בעסך מעלינו, ויגלו רחמין על מדותיך, ותתנהג עמנו ה' אלוקינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארץ ומנחלתך, וקיים לנו ה' אלוקינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור, וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר.